

Wonen op erf "Groot Tepelenburg"

Tepelenburgweg 4 Harskamp

INHOUD

1. INLEIDING
2. HISTORISCHE ANALYSE
 1. RUIMTELIJKE STRUCTUUR
 2. HISTORISCH ERF
 3. BEBOUWING
3. STEDENBOUWKUNDIG CONCEPT
4. BEELDKWALITEIT BEBOUWING
5. COLOFON

1 - INLEIDING

Het plangebied rondom boerderij “Groot Tepelenburg” is gelegen ten oosten van het dorp Harskamp aan de Tepelenburgweg nummer 4. Het ligt tegen de dorpskern van Harskamp en vormt het begin van het natuurlijke buitengebied.

Voor het plangebied wordt een nieuw bestemmingsplan ontwikkeld waar dit beeldkwaliteitsplan deel van uitmaakt. Na vaststelling door de gemeenteraad van het bestemmingsplan zal het beeldkwaliteitsplan deel uitmaken van de gemeentelijke welstandsnota. Dit beeldkwaliteitsplan zal voor de commissie ruimtelijke kwaliteit van de gemeente Ede als toetsingskader fungeren.

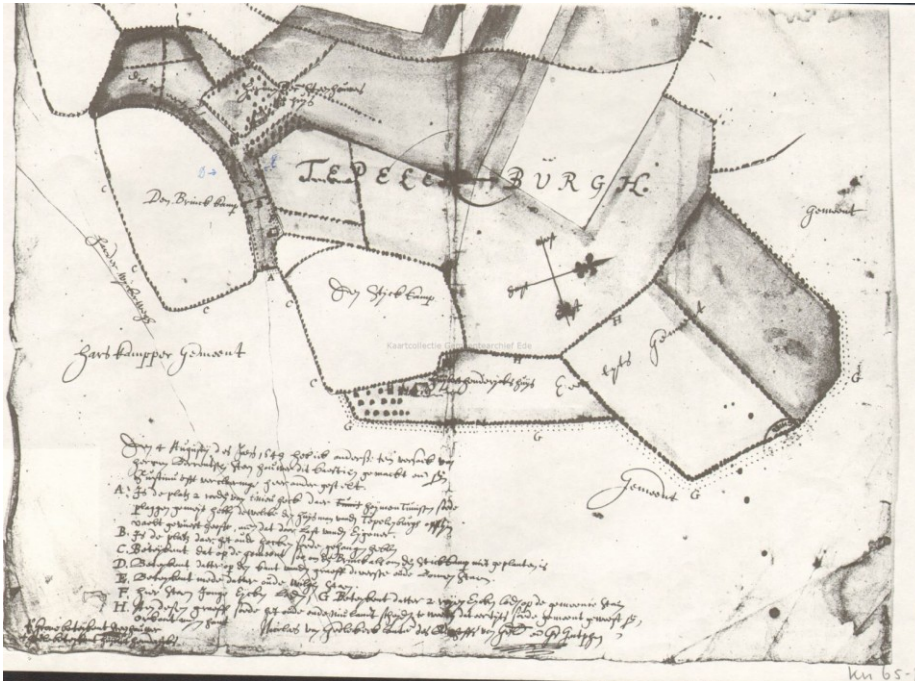
De bestaande karakteristieke herenboerderij en de bijbehorende bebouwing verkeren in een erbarmelijke bouwkundige staat. Vanwege de historische waarde en het karakteristieke beeld bestaat het voornemen zoveel mogelijk bestaande bebouwing in het plangebied te laten bestaan en weer een (deels nieuwe) bestemming te geven en aldus dit historische deel van Harskamp in oude luister te herstellen. Om de ruimtelijke kwaliteit en beeldkwaliteit van de ontwikkeling te borgen wordt dit beeldkwaliteitsplan als toetsingskader voor de commissie ruimtelijke kwaliteit opgesteld.

2.1 RUIMTELIJKE STRUCTUUR

Het erf van de boerderij Tepelenburgweg 4 ligt op een langgerekte dekzandrug, waarop ook de dorpskern van Harskamp is gesitueerd. Dekzandruggen ontstonden aan het einde van de laatste ijstijd (Weichselien) door stuivend zand dat door begroeiing werd vastgehouden. Door de geringe wateroverlast waren deze hoger gelegen zandruggen in de prehistorie al gunstige woonplaatsen. Vanaf de middeleeuwen werden de gronden op de zandruggen veelal ontgonnen. De akkers werden vanaf de elfde eeuw kunstmatig vruchtbaar gemaakt met plaggenmest. In potstallen werden heideplaggen en -strooisel met uitwerpselen van schapen en koeien vermengd en vervolgens als bemesting op het akkerland uitgereden. Zo ontstonden in de loop der eeuwen vruchtbare, opgehoogde bodems, de zogenaamde 'enken'. In de omgeving van de boerderij Tepelenburgweg 4 bevinden zich blijkens de bodemkaart hoge bruine enkeerdgronden (zEZ21), waaruit blijkt dat vruchtbare bovenlaag van de bodem is ontstaan door het gebruik van bosstrooisel en graszoden in de potstal. De enk van Tepelenburg is vermoedelijk vanaf de 11de of 12de eeuw in verschillende fasen in oostelijke richting uitgebreid. Uit een kaart van het landgoed Tepelenburg die in 1649 werd vervaardigd door de cartograaf Nicolaes van Geelkercken blijkt, dat op de plek van de huidige boerderij een voorganger heeft gestaan.

Daarnaast valt op dat de huidige erfinrichting op hoofdlijnen overeenkomt met de toenmalige situatie. Vanaf de Tepelenburgweg liep destijds al een pad direct langs de boerderij naar het achtererf. Op die plek stond een bijgebouw, vermoedelijk een schuur of hooiberg. Aan de zuidzijde van het pad lag een strook gronden met daarop opgaande beplanting. Aan de noordzijde van het erf, op de plek die tegenwoordig in gebruik is als bosperceel, lag hoogstwaarschijnlijk een omzoomde tuin met daarop diverse fruitbomen. De Tepelenburgweg is op de zeventiende-eeuwse kaart duidelijk herkenbaar als een brede structuur met een gebogen beloop, waarvan de randen beplant waren. Uit de kaart is op te maken dat het zuidelijk deel van deze structuur van oorsprong heeft gefunctioneerd als brink, getuige ook het toponiem van het naastgelegen perceel ('*Den Brinck Camp*'). Op deze strook gronden werd 's-nachts het vee geplaatst. De brink was een stuk breder dan de huidige Tepelenburgweg. Ook het bosperceel aan de oostzijde van de weg maakte onderdeel uit van dit terrein. De twee bouwwerken die op de kaart staan weergegeven aan de uiteinden van de langgerekte brink, zullen schaapskooien zijn geweest. Aan de zuidzijde (bij de letter A) bevond zich de toegang tot het terrein, die afgesloten kon worden met behulp van een hekwerk. Aan deze zijde grensde de brink toentertijd aan woeste gronden. Dit blijkt uit het toponiem '*Gemeent*', dat duidt op gemeenschappelijk beheerde (heide)gronden.

Afb. 1 Kaart van het landgoed Tepelenburgh van Nicolaes van Geelkercken uit 1649 (bron: Kaartencollectie Gemeentearchief Ede, identificatienummer K134)

Op het kadastraal minuutplan 1811-1832 is de brink nog duidelijk herkenbaar. Aan de zuidzijde van deze ruimtelijke structuur ligt een erf, dat vermoedelijk in de achttiende eeuw werd gesticht in het kader van de ontginning van woeste gronden in de directe omgeving. De naam 'Klein Tepelenburg' (Tepelenburgweg 1) duidt er op dat dit eigendom een afsplitsing vormt van de boerderij 'Groot Tepelenburg' (Tepelenburgweg 4).

Afb. 2 Kadastraal minuutplan 1811-1832, Otterlo, sectie A, blad 05 (Bron: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, identificatienummer MINo5132A05)

2.2 HISTORISCH ERF

Op het erf stond blijkens het kadastraal minuutplan uit 1811-1832 (afbeelding 2) een boerderij, waarvan het voorhuis aan de noordzijde ten opzichte van de achterliggende deel enigszins uitkraagde. Dit doet vermoeden dat destijds al sprake was van een krukhuisboerderij, waarbij de nokrichting van het voorhuis haaks stond op de nokrichting van de deel. Op de kaart is duidelijk te zien dat het pad vanaf de brink naar het achtererf een gebogen en trechtervormige structuur had, hetgeen te maken had met het samendrijven van het vee. Op het achtererf bevonden zich een schuur en twee hooibergen. Tevens stond aan de zuidoostzijde van het erf een schaapskooi, die op de kaart herkenbaar is door de rechthoekige plattegrond met afgeschuinde hoeken. Op basis van de zogenoemde Oorspronkelijk Aanwijzende Tafels (OAT's) die behoren bij het kadastraal minuutplan blijkt dat ten noorden van de boerderij een tuin lag. De gronden in de directe omgeving van het erf waren voornamelijk in gebruik als akkerland. De verschillende ontginningsblokken van de enk werden van elkaar gescheiden door houtwallen.

Afb. 3 In de huidige situatie is de brink nog zeer goed herkenbaar. De strook gronden ten oosten van de Tepelenburgweg die thans beplant is met bomen, maakte oorspronkelijk onderdeel uit van de brink. Op deze foto is tevens de boerderij 'Klein Tepelenburg' te zien.

2.3 BEBOUWING

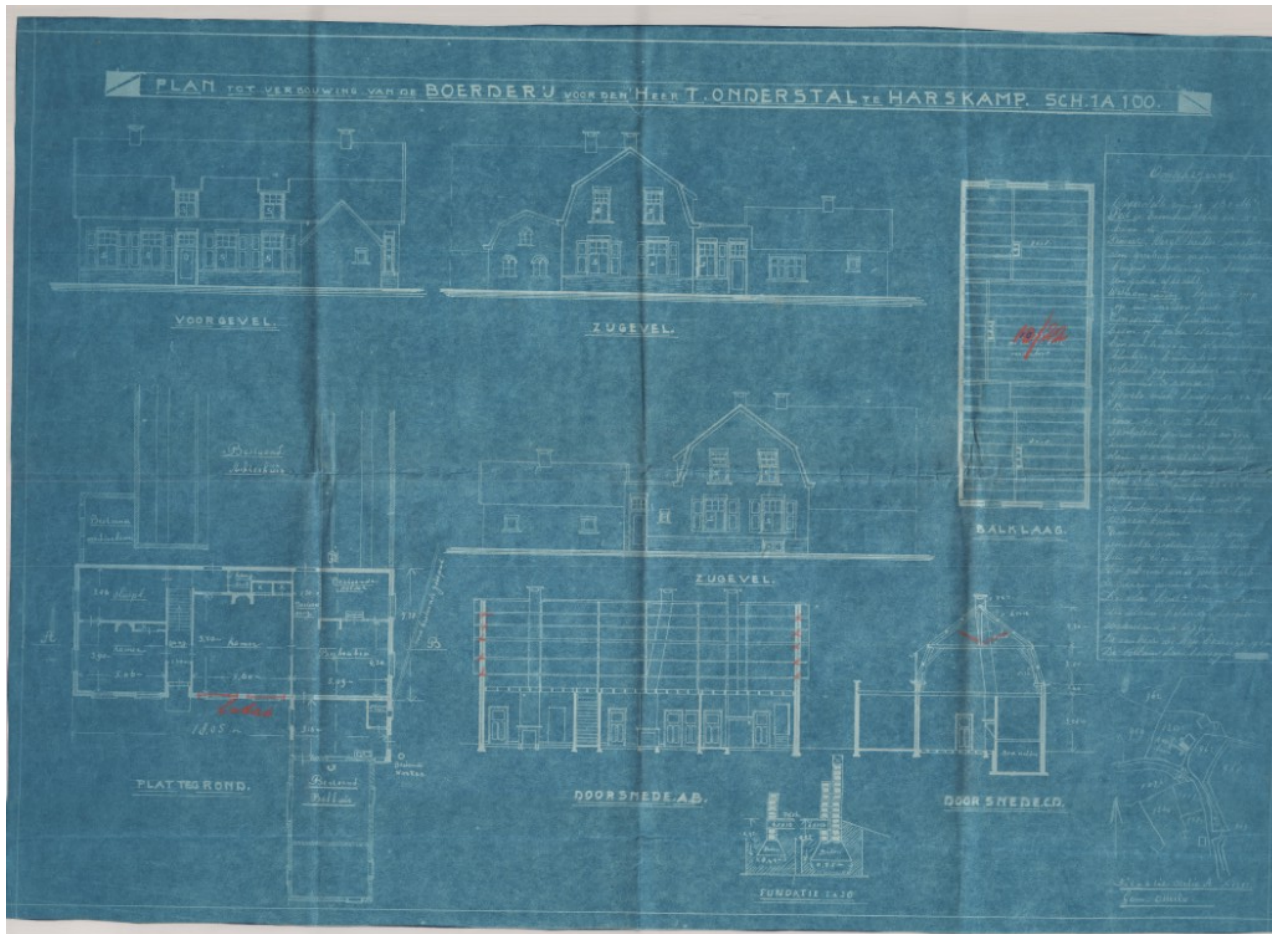
Boerderij

De deel van de boerderij dateert volgens de muurankers in de achtergevel uit het jaar 1900. De houten gebintenconstructie van het achterhuis is echter vermoedelijk veel ouder dan de wanden en dakbedekking. Mogelijk is de gebintenconstructie van de voorganger van de huidige boerderij hergebruikt. Het woongedeelte van de boerderij werd aan het begin van de jaren dertig van de vorige eeuw vernieuwd. Uit het bouwarchief blijkt dat in 1930 door de toenmalige eigenaar dhr. T. Onderstal een bouwvergunning werd aangevraagd voor 'het geheel vernieuwen van de boerderij' (1). Het ontwerp dat uitsluitend betrekking had op de nieuwbouw van het voorhuis, werd opgesteld door architect E.J. Beumer. Bij deze verbouwing bleven naast de deel ook de machinekamer en het bakhuis gehandhaafd. Bovendien werden de bestaande kelder en een gang geïntegreerd in de nieuwbouw.

(1) Bron: Bouwarchief gemeente Ede, dossiernummer 19300114

Afb. 4 Langs de zuidzijde van het erf staat een rij oude eiken. Deze groenstructuur loopt in een bocht naar de Tepelenburgweg en markeert daarmee de trechtervormige structuur van het erf

Afb. 5 Bouwtekening uit 1930 voor vernieuwing van het voorhuis van de boerderij (bron: Bouwarchief gemeente Ede, dossiernummer 19300114)

Afb. 6 De deel met in de achtergevel muurankers die het jaartal 1900 vermelden

Afb. 7 Gebintenconstructie van de deel

Afb. 8 Machinekamer

Paardenstal annex karschop, landbouwschuur en korenschuur

Op de topografische kaart van 1958 (afbeelding 9) staan verschillende schuren en kleine bouwwerken op het achtererf aangegeven. De paardenstal annex karschop ten noordoosten van de boerderij is vermoedelijk in de jaren 30 van de vorige eeuw gebouwd. Op de bouwtekening voor het voorhuis uit 1930, staat dit bouwwerk nog niet op de plattegrond van het erf ingetekend.

Uit het bouwarchief van de gemeente Ede blijkt dat in 1938 een aanvraag werd ingediend voor de bouw van een landbouwschuur. Een bouwtekening ontbreekt in het bouwarchief. Wel wordt in de bescheiden die behoren bij de vergunningaanvraag voor de materialisatie aangegeven: "*gev. van steen gev. van hout afgedekt met asbest of zinks golfplaten*" (2) (afbeelding 10). In 1950 werd een vergunning aangevraagd voor de bouw van een korenschuur ten oosten van de boerderij (3). Het gaat daarbij om de thans nog bestaande schuur die aan de oostzijde van de boerderij staat.

(2) Bron: Bouwarchief gemeente Ede, dossiernummer 1938Bo277.

(3) In het Bouwarchief gemeente Ede zijn geen digitale gegevens aangetroffen. De vergunningaanvraag is geregistreerd onder het dossiernummer 1950Bo455. Waarschijnlijk zijn de oorspronkelijke stukken wel in het bouwarchief aanwezig.

Afb. 9 Topografische kaart 1958

5. Van welke materialen wordt het gebouw gemaakt en de bekapping afgedekt ?	<i>gev. van steen gev. van hout afgedekt met asbest of zinks golfplaten.</i>
6. Waarvoor wordt het gebouw gebruikt ?	<i>Landbouwschuur.</i>

Afb. 10 Fragment van de vergunningaanvraag voor de bouw van een landbouwschuur uit 1938 (bron: Bouwarchief gemeente Ede, dossiernummer 1938Bo277)

Afb. 11 Paardenstal

Afb. 12 Karschop met rechts de landbouwschuur

Afb. 13 Korenschuur

Schaapskooi en schuur

Naaststaande luchtfoto's (afbeeldingen 14 en 15) tonen de erfinrichting in 1974 respectievelijk 1987. De schaapskooi blijkt in de tussenliggende periode te zijn gesloopt. Dit geldt eveneens voor een ander klein bouwwerk, dat achter de inmiddels afgebrande schuur stond. Op het terrein ten zuiden van de boerderij lijken overigens enkele greppels zichtbaar, die het trechtervormige pad naar het achtererf begeleidden. Deze greppels zijn in de huidige situatie niet meer aanwezig. Dat geldt eveneens voor de schuur die achter de boerderij stond. Deze schuur is recent afgebrand. Het betrof een bouwwerk met bakstenen gevels onder een wolfsdak met holle knik. Hoewel een historische foto uit 1959 een schuur met een negentiende-eeuws uiterlijk laat zien, was de inwendige gebintenconstructie mogelijk ouder. Op grond van het kadastraal minuutplan uit 1811-1832 (afb. 2) kan namelijk worden geconcludeerd, dat vanouds op deze plek al een schuur stond.

Afb. 14 Luchtfoto van het erf Tepelenburg 4 uit 1974 (bron: Gemeentearchief Ede, identificatienummer RE10038). De verdwenen schaapskooi is rood omcirkeld, het kleine bouwwerk achter de grote schuur is groen omcirkeld

Afb. 15 Luchtfoto van het erf Tepelenburg 4 uit 1987 (bron: Gemeentearchief Ede, identificatienummer RE11015)

Afb. 16 Luchtfoto van het erf Tepelenburgweg 4, datering onbekend (bron: Gemeentearchief Ede, identificatienummer HME323579)

Afb. 17 Foto van de schuur in 1959 (bron: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed)

Hooibergen

Op het kadastraal minuutplan uit 1811-1832 (afbeelding 2) worden op het achtererf twee hooibergen weergegeven. Op grond van een vergelijking van topografische kaarten kan geconcludeerd worden dat de hooibergen vermoedelijk in het laatste kwart van de negentiende eeuw werden verwijderd. Op de Chromotopografische Kaart uit 1900 staan de twee hooibergen in ieder geval niet meer weergegeven.

3 – STEDENBOUWKUNDIG CONCEPT

Snedekarte 1640

Snedekarte 1811-1832

Snedekarte 1958

Snedekarte opentopo.nl sept. 2017

Zoals in hoofdstuk 2 : “Historische analyse” naar voren is gekomen kenmerkt het gebied zich door een stabiel bebouwingscluster in het landschap. De boerderij met schuren liggen geclusterd rondom een erf.

Door de jaren heen heeft het erf met bebouwingscluster vrij gelegen in het landschap, waarbij opgemerkt moet worden dat aan de westzijde van het plangebied de dorpskern van Harskamp de begrenzendende bebossing genaderd is. Er is echter nog immer sprake van een open landschap met een rijke natuur.

Vanwege de historische waarde van het erf met bebouwingscluster is het stedenbouwkundig- landschappelijk uitgangspunt voor de ontwikkeling in het plangebied de kenmerkende ruimtelijke structuur met bebouwing waar mogelijk te handhaven en waar nodig met uitbreiding te versterken.

Het bebouwingscluster van een boerenerf is kenmerkend opgebouwd uit onderscheiden elementen. Het woonhuis onderscheidt zich van schuur, loods, schaapskooi, hooiberg etcetera. Samenhang ontstaat door gebruik van compositie en positionering, materiaal en kleurgebruik en vorm.

Een erf met de clusterbebouwing geeft het geheel een mate van een intimiteit.

In het terreininrichtingsplan van het plangebied op de volgende pagina is het kader aangegeven om genoemde kwaliteiten te borgen voor de toekomst in de ontwikkeling van wonen en werken op het boerenerf naar exclusief wonen op het boerenerf. Ten eerste wordt de bestaande boerderijwoning met bijbehorende deel (nummers 1 en 2) gerestaureerd. Aan de voorzijde (zuidwest) van de woning worden hoogstam fruitbomen geplant. De bestaande paardenstal met karschop (nummer 5) blijft gehandhaafd, maar wordt wat ingekort. De bestaande landbouwschuur (nummer 6) komt daardoor los te staan en beter tot zijn recht. Deze zal met behoud van karakter en architectonische kenmerken worden gerestaureerd en getransformeerd worden tot woonhuis met inpandige bergruimte. Op de fundering van een in de loop der tijd verdwenen schuur (nummer 7) zal een kader gezet worden waarbinnen een

“bloemen-bijenveld” aangebracht zal worden.

De bestaande korenschuur (nummer 8) zal, gelijk de landbouwschuur, met behoud van karakter en architectonische kenmerken worden gerestaureerd en getransformeerd worden tot woonhuis met inpandige bergruimte.

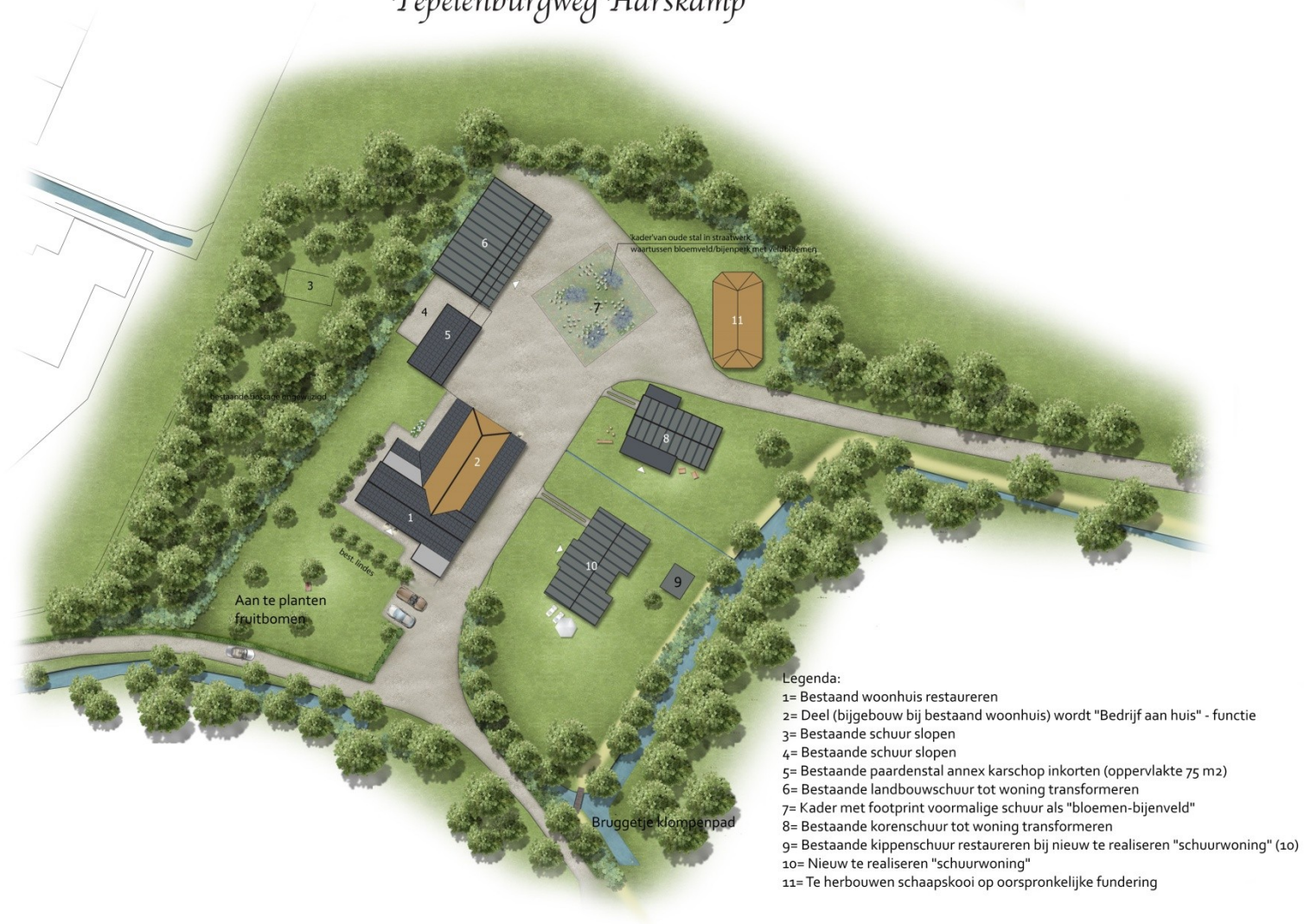
Het bebouwingscluster zal uitgebreid worden met een “moderne” schuurwoning (nummer 10). Het bij de schuurwoning behorende bijgebouw wordt inpandig gesitueerd zodat er sprake is van één kloeke en eenvoudige verschijningsvorm. Wel wordt het in “vervallen” staat verkerende kippenschuurtje (nummer 9) gerestaureerd. De in de loop der tijd verdwenen schaapskooi (nummer 11) zal ter completering van het boerderijensemble herbouwd worden.

Langs de oostzijde van het boerderijensemble wordt een klompenpad gesitueerd langs de beek. Aan het begin zal een bruggetje over de beek aangebracht worden.

De erfafscheidingen tussen de afzonderlijke woningen zullen passend op “minimalistische” wijze vormgegeven worden. Te denken valt aan ondiepe greppels, welke direct functioneel kunnen zijn ten behoeve van de afwatering van het terrein. Op andere plaatsen zouden het lage haagjes van passende beplanting kunnen zijn.

3 – STEDENBOUWKUNDIG CONCEPT

Tepelenburgweg Harskamp

3 – STEDENBOUWKUNDIG CONCEPT

Historisch erf

Het collectieve erf heeft een belangrijke functie in het complete ensemble. Het is ordenend en bindt de afzonderlijke woningen. Om het erf passend aan te laten sluiten op zowel de woningen als de landelijke omgeving moet het vormgegeven worden op basis van grind. Meerdere bouwwerken dan op het inrichtingsplan aangegeven zijn op het collectieve erf niet toegestaan. Het erf geeft gelegenheid tot ontmoeting en heeft daarmee ook een sociaal bindende werking.

Erf met grind verharding

Erfinrichtings- en beplantingsplan

Toelichting

Het terreininrichtsplan is nader uitgewerkt in het als bijlage bij het bestemmingsplan behorende erfinrichtings- en beplantingsplan..

Het bestaande erf wordt nog immer gekenmerkt door aanwezigheid van oorspronkelijke beplanting en bomen. Voor de boerderijwoning zijn nog de flinke leilindes aanwezig. Aan de westzijde is het perceel omzoomd door een bossage van diverse inheemse planten en bomen. Deze bossage loopt aan de noordzijde door, maar kent daar diverse openingen met een mooi doorzicht op de achterliggende eng. Deze doorzichten zullen gehandhaafd blijven. Achter de te herbouwen schaapskooi aan de noord-oostzijde van het gebied, bevindt zich eveneens een stuk bossage met een karakteristiek zand-bospad. Het pad en de reeds genoemde bossages zullen gehandhaafd en extensief onderhouden worden. Aan de oostzijde van het plangebied bevindt zich een sloot met een karakteristieke eiken bomenrij. Hierlangs zal een klompenpad gesitueerd worden.

In de tuin voor de boerderijwoning worden aan de westzijde een 5-tal fruitbomen geplant als "boomgaardje". Dicht bij de boerderij en met

voldoende ruimte en zonlicht.

Vanaf de weg wordt de bestaande beukenhaag doorgetrokken tot aan de gevel van de boerderijwoning. In deze beukenhaag zal een opening komen waarin 3 parkeervakken worden gesitueerd. De parkeervakken zullen worden voorzien van grind en lopen natuurlijk over in het terrein.

Erfverharding

Het (gezamenlijk) erf zoals op het erfinrichtings- en beplantingsplan is aangegeven, zal worden verhard met 'boerengrind' met afmeting/korrelgrootte van 8-16mm. Hiermee wordt teruggegrepen op de oorspronkelijke erfverharding.

Prive terrassen bij de woningen ku

Erfafscheidingen

Heiningpalen met (glad) draad als afscheiding tussen klompenpad en perceel.

De afscheidingen tussen woningpercelen worden terughoudend uitgevoerd: ondiepe greppels welke als afwatering van het terrein dienen.

In de privé tuinen zijn, waar nodig en wenselijk, rond terrassen lage beukhagen tot maximaal 1 meter hoogte denkbaar.

Verlichting

In het erfinrichtings- en beplantingsplan wordt terughoudend omgegaan met buitenverlichting, als is aangegeven in het bij het bestemmingsplan behorende ecologisch rapport.

De algemene buitenverlichting bestaat uit TimberlLab BA+ type BOSCO.

Dit is een zeer laag geplaatst armatuur met vleermuisvriendelijke Led-verlichting. Door toepassen van dit type lichtpunten zijn negatieve gevolgen voor de vliegroute van de vleermuizen voorkomen.

Faunatore

In de bossage aan de noord-oostzijde zal een nader uit te werken faunatore worden aangebracht. Voor een aanzet wordt verwezen naar het ecologisch rapport.

De toe te passen buitenverlichting

De aangegeven nummers in volgend tekstgedeelte verwijzen naar de nummers op het inrichtingsplan.

Structuur en perceel

Het plangebied geeft ruimte aan een 4-tal woningen. Ten eerste, als hoofdbebouwing van het boerderijensemble, de bestaande boerderijwoning met deel (nummer 1 en 2), ten tweede wordt er een woning in de bestaande “landbouwschuur” (nummer 6) gerealiseerd, ten derde wordt een woning ondergebracht in de bestaande “korenschuur” (nummer 8) en zal er ten vierde een nieuwe woning naast de boerderijwoning aan de andere zijde van de toegangsweg gerealiseerd worden (nummer 10). De afzonderlijke woningen dienen vormgegeven te worden vanuit een sterke affiniteit met het specifieke karakter van deze opgave. Te weten: landschappelijk wonen op een compact (boeren) erf. Dit dient te geschieden op een hedendaagse manier met respect voor en handhaving van, waar mogelijk, de historie. De bijgebouwen bij de woningen worden binnen de bestaande volumes en zal op de bestaande fundering de schaapskooi herbouwd worden. De erfafscheidingen tussen de afzonderlijke woningen zullen passend op “minimalistische” wijze vormgegeven worden. Te denken valt aan ondiepe greppels, welke direct functioneel kunnen zijn ten

behoefte van de afwatering van het terrein. Op andere plaatsen zouden het lage haagjes van passende inheemse beplanting kunnen zijn.

De bestaande en historisch bepaalde structuur en perceelsindeling wordt op deze wijze rechtgedaan.

Massa en vormgeving

De bestaande boerderijwoning met deel (nummer 1 en 2):

Massa en vorm van de bestaande boerderijwoning blijven ongewijzigd. Het bijgebouw wordt in de bestaande “karschop” (nummer 5) ondergebracht. De woning met deel zal gerestaureerd worden om de historische kwaliteiten van het gebouw en complete ensemble voor nu en de toekomst te borgen.

Tot woning te transformeren “landbouwschuur” en “korenschuur” (nummers 6 en 8):

Ook de massa en vorm van de bestaande “schuren” worden zoveel als mogelijk in tact gelaten. De bestaande bouwdelen waar mogelijk handhaven en restaureren. Nieuw toe te voegen delen contrasterend met het bestaande vormgeven. Transparante materialen hebben een voorkeur om historie blijvend te kunnen waarnemen.

Bijgebouwen worden opgenomen binnen de bestaande gebouwcontouren.

De nieuw te bouwen schuurwoning (nummer 10):

Deze woning krijgt een heldere kloeke en eenvoudige hoofdvorm met kap. De woning wordt vormgegeven als een moderne “schuur” bij de de bestaande boerderijwoning. Op deze manier wordt een landelijke uitstraling van woning nagestreefd en het karakter van het complete ensemble geborgd. Het bijgebouw wordt in hetzelfde volume opgenomen om te voorkomen dat het collectieve erf wordt uitgebreid met en dichtslibt door ongewenste bouwsels.

Bouwvolume van de “schuurwoning” (nummer 10):

- Goothoogte maximaal 4 meter
- Bouwhoogte maximaal 9 meter
- Incidentele verhoging goothoogte tot 6 meter toegestaan
- Forse kap

Detallering, kleur- en materiaalgebruik

De bestaande boerderijwoning met deel (nummer 1 en 2):

De bestaande woning wordt gerestaureerd met materialen als en kleuren in bestaande gebouw met behoud van bestaande detaillering.

Referentiebeelden voor de te transformeren woningen nummers 6 en 8

Referentiebeelden voor de te transformeren woningen nummers 6 en 8

Tot woning te transformeren “landbouwschuur” en “korenschuur” (nummers 6 en 8):

De bestaande bouwdelen en detaillering waar mogelijk handhaven en restaureren in bestaande materialen en kleuren. Nieuw toe te voegen delen contrasterend met het bestaande vormgeven. Transparante materialen hebben een voorkeur om historie blijvend te kunnen waarnemen.

De nieuw te bouwen “schuurwoning” (nummer 10):

De “schuurwoning” wordt passend en zorgvuldig gedetailleerd en gematerialiseerd.

Materialen:

- Gevels: Baksteen, houten delen, zowel horizontaal als vertikaal toe te passen, zink. Toegelaten dakbedekkingsmateriaal mag doorlopen in de gevel
- Kozijnen: hout of metaal
- Dakbedekking: Metaal, keramische dakpan, leien, riet (geen kunstriet).

Kleuren

- Gevels, baksteen: donker
- Gevels, houten gevelbekleding: donker of naturel gebeitst
- Dakbedekking: keramische dakpan, leien en metaal: donker. Riet, naturel

4 – BEELDKWALITEIT BEBOUWING

Referentiebeeld "schuurwoning":
architect Architectuurstudio SKA

Referentiebeeld "schuurwoning":
architect Cor Kalfsbeek

Referentiebeeld "schuurwoning":
architect Schipper Douwes Architectuur

De te herbouwen schaapskooi (nummer 11):

De schaapskooi zal op de bestaande fundering worden opgetrokken in een klassieke bouwstijl. Dit geldt voor zowel kleur als materiaal gebruik.

Materialen en kleuren nummer 11

Gevels: Houten potdekselwerk, zwart met eventueel een baksteen plint (rood).

Dakbeddekking: Keramische dakpan, antraciet of oranjerood met/of riet, naturel.

Referentiebeeld Schaapskooi

Dit beeldkwaliteitsplan is opgesteld door:

Gemeente Ede
J. (John) de Jong, adviseur monumentenzorg
Postbus 9024
6710 HM Ede

ABCV ARCHITECTUUR
Ir. C.G. (Cor) de Bruin, architect
Dorpsstraat 38
6741 AL Lunteren

Datum: 24 januari 2018